

Álvaro García Ortiz, filtrazioak eta datu “erreserbatuak”

JESÚS RODRÍGUEZ
DIRECTA-KO KAZETARIA

Azaroaren 20an, hainbat kazetari-ri filtratu zitzaizen Álvaro García Ortiz Espainiako Estatuko Fiskal Nagusi ohiaren aurkako epaia zigortzailea zela. Auzitegi Goreneko iturriek azaldu zuten, primiziaren argitalpena hedabideetan aurerratzeko, prentsa oharra eguerdi hartan zabaltzen zen. Ez dut gogorarazi behar Auzitegi Goreneko zazpi magistratuko areto bateko deliberazioak izaera erreserbatua duela eta, beraz, filtrazio hura ere ikertu egin beharko litzatekeela, ezta?

Gorenaren oharra honela dio: “Datu erreserbatuak ezagutaraztearen delitu baten egile gisa, hamabi hilabeteko zigorrera kondenatzen du, egunero hoge euroko isuna ordaintzera, eta Estatuko Fiskal Nagusiaren kargurako bi urteko inhabilitazio berezia du”. Ez da *sekretuak ezagutarazteaz* hitz egiten, eta ez du kartzela zigorririk, akusazio partikularrek eskatu bezala. Epaia erredaktatzeko esperoan, itxura guztien arabera, azkenean egotzi dizkioten gertaerak ez dute zerikusirik Alberto González Amadorren –Isabel Díaz Ayusoren bikotekidea– abokatuak fiskaltzari bidalitako mezu elektronikoen filtrazioarekin, baizik eta Madrilgo Probintzia Fiskaltzatik bidalitako prentsa oharrekin. Inhabilitazioa, prentsa ohar batean datu “erreserbatuak” ezagutarazteagatik.

Eta galdera da: datu “erreserbatuak” babesteko zorroztasun hori beti aplikatzen da? Erantzuna argia eta irmoa da: ez. Adibiderik inkongruenteena Auzitegi Go-

Azkenean egotzi dizkioten gertaerak ez dute zerikusirik Alberto González Amadorren abokatuak fiskaltzari bidalitako mezu elektronikoen filtrazioarekin

renaren prentsa oharren hemerrotekan topatu dezakegu. Manuel Marchena Auzitegi Goreneko Bigarren Aretoko presidente zen garaian, eta Pablo Larena epailea Kataluniako independentismoaren buruzagi eta politikariak jazartzen zituen instrukto-reetako bat zen garaian, Espainiako Auzitegi Gorenak maiz igortzen zituen prentsa oharra, eta mezuetan hizketakideak anonimizatu gabe eranstzen zituen. Marchenaren eta Larenaren ohitura bat zen Carles Puigdemont, Antoni Comín, Lluís Puig edo Clara Ponsatíren izen-abizenak jaiotze-datarekin zabaltzea, eta ondoren bakoitzaren aitaren eta amaren izenak azaltzea, NANaren datu-basearen *copy-paste*-a balitz bezala. Hasiera batean garrantzirik gabeko gauza txikia irudi dezake, baina kontua da edozein auzipeturen senideen izenak datu “erreserbatuak” direla, eta ezin direla

zabaltzen ez prentsa oharretan, ez Espainiako botere judizialaren webgune ofizialera eskegitako dokumentuetan. Kualitatiboki “erreserbatuagoak” dira, Álvaro García Ortizek defendatu duen prentsa oharrean agertzen diren mezu elektronikoen bati buruzko erreferentzia orokorrak baino.

Adibide hori jarri dut, erraz egiazta daiten delituaren poderjudicial.es webgunera sartuta, oraindik ere sarbide publikokoak baitira “erreserbatutako” datuak. Amaigabea litzateke antzeko ustezko delitu-jarduerekin baldintzatutako prozesu judizialen zerrenda. Ikertutako pertsonen senideen izenak, helbide pertsonalak, osasun datuak edo erlijio sinesmenak argitaratzea praktika sistematikoa da, ia inoiz ikertzen ez dena. Berezik adierazgarria da Badalona 3. instrukzio aretoko epaileak erabili zuen argudioa kereila bat baztertzeko, Dolors Sabater (CUP) zinegotziak Xavier García Albiol (PP) alkatearen aurka aurkeztutakoa, kalean hil zen etxegabe baten osasun datuak eman zituelako. Epailearen arabera, Albiolen “informazioa emateko eskubidea” zuen, udalbatzan planteatutako galderak argitzeko. Kasu hartan ez zuen inhabilitatu.

Eta azken gogoeta bat. Komunikabide batean argitaratzen diren datu “erreserbatuen” filtrazio bakoitzeko Guardia Zibilaren Unitate Zentral Operatiboak haien bulegoei eraso egingo balie eta mugikorrak konfiskatuko balitu, agian *benemerita* komunikatzeko egoitzarik edo gailurik gabe geldituko litzateke. ●